

muligt af de Kapitaler, som skal anvendes til dette Foretagende, bliver her i Landet; og det er selvfølgelig og maa være en selvfølgelig Forudsætning ved et saa stort Foretagende, som her er Tale om af virkelig nationaløkonomisk Betydning, at saa stor en Part som muligt af det Arbejde, som her skal udføres, bliver udført her i Landet; og det vedrører baade Over- og Underbygningen. Saa stor en Part, som det vil være økonomisk forsvarligt at udføre her i Landet, bør udføres her i Landet.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, det ærede Medlem ogsaa var inde paa, om man ved Beregningerne angaaende Indkøb fra Udlandet — altsaa for Jernkonstruktionens Vedkommende — havde regnet efter Priserne paa dansk Arbejde eller ikke, saa skal jeg sige, at man har foretaget Beregningen efter de Priser paa Verdensmarkedet, som man havde at regne med paa det daværende Tidspunkt. Om det vil blive dyrere at udføre her i Landet eller ikke, skal jeg selvfølgelig lade være usagt; men hvis det skulde blive dyrere at lade Arbejdet udføre her i Landet, mener jeg, at hvis denne Prisforhøjelse ligger indenfor et rimeligt Niveau, saa bør vi tage den, for at saa meget Arbejde som muligt kan blive her i Landet. Det er det Ræsonnement, vi lægger til Grund overfor alle Indkøb til Statsbanerne, hvor vi staar overfor det samme Forhold som her, at med Hensyn til Varer, der leveres fra Udlandet, men som kan leveres som indenlandsk Arbejde, vælger vi altid det indenlandske indtil en Overpris af mindst 20 pCt., og naar det ikke gælder meget store Poster, gaar vi endogsaa undertiden højere for at støtte dansk Arbejde; og det bør man ogsaa gøre her ved dette Foretagende. Ogsaa for Overbygningens Vedkommende tror jeg, at mine Tal nok skal holde nogenlunde Stik, idet jeg ved, at Banechefen har konfereret med de dygtigste og mest fremragende Folk i Jernindustrien herhjemme om de Forhold, her er Tale om.

Men saa kom endelig det ærede Medlem Hr. Korsgaard ind paa det Spørgsmaal: Er det i det hele taget, som de økonomiske Forhold ligger i vort Samfund, økonomisk forsvarligt at gaa til dette Anlæg? Og det ærede Medlem nævnte først Hensynet til vor Valuta og bemærkede, idet han omtalte Valutakonferencens Advarsel imod store Udgifter, at dette maatte selvfølgelig tages i den Forstand, at Valutakonferencen advarede mod store Udgifter til uproduktive Formaal. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Jeg tror ikke, at

Valutakonferencen vil have sin Advarsel opfattet paa saadan Maade, at der ikke skulde anvendes Penge til virkelig produktive Formaal, Penge, om hvilke det kan dokumenteres — det være saa til Produktion eller til Samfærdsel, eller hvad man nu ellers vil —, at de vil give en virkelig god Rente. Det har altid været saaledes her til Lands, heldigvis, indenfor de forskellige Erhverv, at naar man havde undersøgt Sagen og var kommet til det Resultat, at en Produktion eller en Virksomhed kunde udvides paa en saadan Maade, at Udvidelsen gav forøget Rentabilitet i Virksomhederne, har man bestræbt sig for at foretage disse Udvidelser. Saaledes har det været, og saaledes bør det selvfølgelig ogsaa være. Men hvad der gælder de private Virksomheder paa disse Omraader, maa ogsaa gælde for Staten, for Samfundet, for Statsbanerne, som et Led af Statsinstitutionen.

Men der kan jo være Tale om det, som det ærede Medlem ogsaa var inde paa og kaldte det psykologiske Moment i Spørgsmaalet: Kan dette ikke virke svækkende paa vor Valuta, at man skulde skaffe alle de Penge til Veje for at bygge Broen over Lille Bælt? Lad os nu foreløbig holde os til Byggeperioden 8—10 Aar; jeg er ikke i Tvivl om, at Broen kunde bygges i et kortere Aaremaal, men det er jo klart, at hvis man vilde gaa til at bygge Broen i et kortere Aaremaal, vilde dette saakaldte psykologiske Moment kunne gøre noget større Virkning, end det kan, fordi der da vilde blive Tale om et større Beløb om Aaret, der skulde ud. Men lad os nu tage en 8—10 Aars Periode, som der er Tale om, og holde os til Tallet her, at Broen saa kan bygges for 4 Mill. Kr. om Aaret som Maksimumsbeløb, og at det er dette Beløb, der skal skaffes til Veje.

Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at kunde man skaffe disse Penge til Veje uden Optagelse af Laan, var det det bedste. Men jeg mener paa den anden Side, at selv om man skal skaffe dem til Veje ved Optagelse af Laan, saa vil det, hvis Foretagendet er rentabelt, være forsvarligt at gøre det, og jeg føler mig fuldstændig forvisset om, at det praktisk taget ingen Indvirkning vil faa paa Obligationsmarkedet herhjemme. Naar man undersøger dette Spørgsmaal, maa man have en Oversigt over Obligationsmarkedet. Jeg har søgt at faa en saadan Oversigt, idet jeg i Formiddags har faaet undersøgt, hvor stor Forøgelse der i de sidste Aar har været for dels Kreditforeninger, dels